

Skördessåden och skördbruket från gamla
(tiden)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKLIVSARKIV

Skördarbetet pågick under helt andra förhållanden för än nu. De brödsädesarterna odlades nästan uteslutande råg (ej nämnt värt veta) halmen ~~användes~~ gagnades till tate det var ju så mycket allmänt med dessa då än nu. De fodervärd odlades mest havre ej så mycket korv. Skördarbetet påbörjades med rågen, det var ej tal om att ägna en tanke åt de andra sädeslagen förän rågen var bäjad. Skuggningen skedde med lis, man började när solen gick upp, då skulle först alla liarna slipas, sen började skuggningen, (det betydde ingenting att daggen var på) först högg helkarlen sen halvkarlen och byglönne m.m. Till varje kuggare var så två kvinnor som hjälptes åt att taga upp och binda. När arbetet pågick cirka en timmas tid gingo de hem och åt (darra)-frukost som mestadels utgjordes av sill och potatis och skördad mjölk. Där och en skulle då baka lenis med rej

(gaffel var set ej tal om) diskning
av kvinnorna var relativt enkel,
endast en torkning på byxor eller
klämningen, sedan stuccos se in under
bordskivan, där se sutta kvar till
nästa måltid. Tallrikarna voro av
trä och mjölken sattes in i en stor
skål eller fat, där åt (se) alla av det.
Efter denna måltid pågick arbetet
till mid 9 tiden, då var det lille-måltid
som serverades ute på fjället. Nästa
gång var det ju middag. Under middags-
rasten skulle alla liarnas slipas på
nytt sen var det att hålla till unge-
fär kl 5 s.m. då var det (me-aftan),
ack så en s.k. riktig måltid. Efter
denna arbetades till solen gick ner,
då bjöds det på grovt bröd och stor
mjölk, (om sådan var att tillgå) ~~och~~
s.k. nadda. När röghösten var undan-
stakat påbjöds byggnaden av den
andra säden, under mellantiden fingo
alla hjälpe-kvinnorna vara kalmband.
Den säden (våråren) fick ju ligga efter
ord efter byggnaden ett par dagar
sen skulle den nekas upp och bindas i tån
då voro banden bra till ha iordning

Den sista Kärven o. h. (Stordalen) skulle
där ju bindas så många band om som
antalet bindare. Detta pågick under
sejmseligen skämtamma förhållanden
den passan som kom att binda sista
bandet om den var ju sämt, hans
lott blev att sitta under bordet vid
höstgillet medan den andra sjung
en inte vidare vacker visa för honom.
Visan börjades så här: En sup vi tar
för den som avan bordet är, och den
som under bordet sitta får njuta
bäst han gitter o. s. v. Håltiden bestod
i de flesta fall av lutt pick och risgöt
med potatis kaka och sirap som efterrätt
+ åtskilliga supar till. Efteråt blev det
dans på logan efter musik av byns
gladaste spelman. Gillet räckte till
det började dages. På efternatten vid 2-3
tiden bjöds smör och bröd med rökat lamm
kött ~~ett~~ och ost. Till alla sitt bjöds resara
även kallad (Loppesupen) = en mycket stor
sup, så var den festen slut och alla tackade
och tog farväl och under det att spelmannen
spelade marsch tågade alla hem glada och
belåtna

Detta är sägner av en gammal bonde.

H. Nilsson Fiedahl Skobergje.